

IN DE SCHIJNWERPER

Natasja van Bilsen:

'Alleen ga je sneller, maar samen kom je verder'

Er is een nieuw gezicht achter de schermen van De Wessaner: Natasja van Bilsen (52). Ze woont met Bram van den Hurk (45) en dochter Pepijn van den Hurk (13) op Zuideinde 223. Haar zoon Ilan (bijna 20) uit een eerdere relatie studeert aan de VU en woont op Uilenstede.

Hoe ben je bij De Wessaner terechtgekomen?

Er stond laatst een oproep in om Jan Steijn op te volgen om de advertenties te beheren. Het blad wordt niet gesubsidieerd en kan bestaan omdat het voor de helft is gevuld met advertenties. Ik vind het een heel mooi, leuk en fijn blad voor het dorp. Ik zie daar heel belangrijke dingen in staan. Het zou zonde zijn als dat op zou houden. Ja, en dan ben ik weer zo dat, ja... Kennelijk voel ik me dan aangesproken om dat over te nemen. Ik voel me nog redelijk nieuw in het dorp. Zo is dit tevens een mooie manier om meer in contact te komen met andere Westzaners. Ik vind het belangrijk om mensen te kennen in de omgeving waar ik woon. Ik ben niet iemand die hier alleen maar woont en vervolgens door het dorp scheurt om elders mijn dingen te doen. Ik vind het heel fijn dat als ik hier wandel, dat ik mensen tegenkom die 'Hallo' zeggen. Omdat ik ze ken, zeg maar. Dat. Mijn kringetje wordt steeds groter. Dat voelt als: hier woon ik, hier hoor ik. Voor wat betreft De Wessaner snijdt het mes aan twee kanten. Voor die advertenties is er zelfs een wachtlijst!

Wanneer zijn jullie in Westzaan komen wonen?

In januari 2022. Zonder Ilan, want die was twee maanden daarvoor het huis uit gegaan. Zijn vader woonde in dezelfde straat, in Slotervaart. We woonden in een stenen rijtjeshuis met aluminium kozijnen. Super onderhoudsvrij. In de elf jaar dat we daar hebben gewoond hebben we slechts een keer het bitumen van het dak hoeven te vernieuwen en dat was het. Heel anders dan dit houten huis. We wilden meer dorps gaan wonen. Vooral voor Bram was wonen in een dorpje echt het ideaal.

Waarom Westzaan?

We keken uit op een treinspoor en woonden naast het OLVG West, waar de hele dag ambulances af en aan reden. Afgezien van alle lieve burens vonden we de wijk niet prettig meer om in te wonen. Al voor coronatijd zijn we begonnen met zoeken. Toen wilde opeens iedereen in een dorp wonen. We hadden al heel wat huizen gezien. Om dit huis te kunnen bezichtigen moesten we via de Noord rijden, omdat aan deze kant nog alles opgebroken was. Het was een mooie septemberdag. We reden langs het Reghthuys en alle bomen waren nog net groen. We zeiden tegen elkaar: 'Wat is dit voor een mooi dorp!' Echt betoverend. Ook het huis voelde meteen goed. Als een jas die past. Toen ons bod eenmaal werd geaccepteerd dacht ik wel even 'O jee! Help help.' Ik hou niet van veranderingen. Na elf jaar je vertrouwde buurtje uit, waar de kinderen waren opgegroeid. Gelukkig wilde Pepijn hier ook heel graag naartoe. Zij vond Amsterdam veel te druk. Het laatste halfjaar van haar basisschool hebben we haar heen en weer gependeld en logeerde ze bij vriendinnetjes. Ze zit nu op het Michaël College.

Waar komen jullie oorspronkelijk vandaan?

Ik kom uit Nootdorp (ZH) en heb mijn jeugd in Delft doorgebracht. Bram komt uit Silvolde in de Achterhoek. Daarna woonde hij in Amersfoort en Utrecht. Vijftien jaar geleden is hij bij mij in Amsterdam komen wonen. Omdat we allebei in Amsterdam werken wilden we daar niet al te ver vandaan gaan wonen.

Wat doe je voor werk?

Ik werk bij Vergunningen, Toezicht en Handhaving van gemeente Amsterdam als adviseur continu leren en verbeteren. Daar worden bouwvergunningen afgegeven en alle vergunningen voor de horeca en evenementen. Ik help de medewerkers bij verbeteringen, bijvoorbeeld door meer door de bril van de burger en de ondernemer te leren kijken. Het klantbewustzijn te leren vergroten. Ik werk op Bos en Lommerplein. Dat is voor mij een uurtje op

de fiets. Ik werk 28 uur, die ik meestal spreid over vier dagen. Sinds corona werken gemeenteambtenaren voor 50% thuis.

Wat doet Bram?

Die zit fulltime bij Westpoort 'in de koffie'. Hij stuurt bij WMF, dat is een Duitse producent van keukengereedschappen en bestek, de serviceafdeling aan, d.w.z. monteurs die koffiemachines onderhouden. Sinds we onze Friese Stabij Kwibus hebben (hij is nu 15 weken) is hij een dag per week thuis. Kwibus is een hond die nog veel aandacht nodig heeft. Samen gaan we met hem naar een puppycursus.

Heb je ook hobby's?

Ik kan even niet sporten, omdat ik een blessure aan mijn achillespees heb. Ik ben een hardloper, en de fysio zei dat het nog wel even kon duren voor ik weer wat kan. Ik zit nu op yoga bij Evelien in het dorps huis. En ik zing sinds afgelopen zomer in een popkoor bij Theaterschool Thomuz op Het Kalf. Daarnaast ga ik in overleg met Marinne Kaatee van dorps huis De Kaker daar kindertheater organiseren. Dat is leuk voor jong en oud. Dat gebeurt nu ook in de Zuidervermaning. Misschien is dat te combineren, want we zijn geen concurrenten van elkaar. Het zijn allebei supermooie accommodaties.

Hoe omschrijf je je karakter?

Enthousiast, sportief, een beetje stoer, open, dat ja. En leergierig.

Wat vind je het allerbelangrijkste in het leven?

Dat je niet alleen voor jezelf leeft, maar ook een beetje om je heen kijkt. Dat je probeert er in je eigen omgeving iets moois van te maken. Alleen ga je sneller, maar samen kom je verder, dat vind ik altijd wel een mooi motto. Op mijn dertigste was ik best wel een goede hardloper. Ik heb weleens gedacht daar helemaal maximaal voor te gaan. Om te kijken hoever ik met heel veel trainen zou kunnen komen. Ik heb in korte tijd vier marathons gelopen. Ik trainde 100 km per week. Dan ben je alleen nog bezig met trainen, bijkomen, eten en slapen. Het was semi-topsport. Maar op een gegeven moment dacht ik: maar wat heb je dan? Kijk, daar staat een beker: derde tijdens de marathon van Terschelling. Dat ben ik ook in Amsterdam geweest. Toen vond ik dat superbelangrijk. Onverwacht raakte ik zwanger. Daarna had ik dat niet meer op die manier gekund. Opeens vond ik het ook niet meer interessant. Dan heb je een beker, nou, en dan? Je kunt daar trots op zijn, maar verder...? Ik heb daarna nog veel halve marathons gelopen, maar geen hele meer.

Marijke van der Pol

'Wat is dit voor een mooi dorp!'